

Rəşad Məcid: “Şuşa dəftəri”ndən

Şuşa havasının sirri

Ləzzət kimə təndi,
dərd kimə tuşdu;
Biri səs qaynadır,
biri lal kimi?!
Şuşanın havası hamıya düşmür,
qismət bölünsə də sovqat bal kimi.

Hamının üzünü eyni meh öpür,
Hamının qanadlı beşiği eyni.
Xəzinə, Daşaltı, Kirs dağı - o pir,
Cıdır düzü adlı beşiği eyni!

Bəlkə not yazılıb hər çiçək üçün -
Neyləyək sirrini bilək torpağın?
Səsi, havacatı cücertmək üçün
münbit olmalıdı ürək torpağı?!

Göyünmü, yerinmi töhfəsidir səs,
bilənlər var imiş bəlkə əskidən?
Kaş ki, sağ olaydı - biz bilən əbəs,
sorardıq Firudin Şuşinskidən!

Burda torağayın, burda bülbülün,
hər otun çiçəyin öz nəğməsi var.
Adam var oxumaq onunçün zülüm,
di gəl ki, bulağın, çayın səsi var!

Hava öz yerində, su öz yerində,
Qocaman muğamat qədimi oddu.
Allah vergisinin kökü dərinədə,
səsi nizamlayan ilahi koddu!

Təzə adam

Ayağını yer üzündən qoparar,
Şuşa səni göy üzünə qaldırar!
Nə ağrın var, qarasını aparar,
cavan ömrün gündüzünə qaldırar.

Duyarsan ki, ruhun mehdi, nəfəsdə,
Qanad taxar Şuşa sənin çiyinə
Boğazında qaynayan səs nə sədi? -
Cəh-cəh vurmaq eşqi düşər beyninə...

Şuşa səni bulaq kimi duruldar,
Körpəliyin gül çağına dönərsən.
Xəyalına beşik olar buludlar,
Əbədiyyət yarpağına dönərsən.

Dörd yanına çəkər sehr səddini,
Beşin üstdə dumanı dam eyləyər.
Sevə-sevə cilalayar qəddini,
Şuşa səni təzə adam eyləyər!

Cıdır düzündə dan üzü

Günəşin doğulmağına
Cıdır düzündən baxmaq...
Dağların arxasından,
qıpqırmızı səmadan

haçan görünər deyər
Gözünü
dan yerindən ayırmamaq,
Qaynar təndirdən çıxan
imisti çörək kimi
əlini Günəşə sarı uzatmaq,
Ovcunu,
barmaqlarının ucunu
yandıran Günəşin
Qırağından bir loxma kəsmək...
Və təzə çörək kimi
burnunun ucuna tutub
qoxulamaq Günəşi.
Xülyalara qarılmaq,
böyümək,
ucalmaqdı,
Tanrı dərgahının
varlığına inanmaqdı
Cıdır düzündə durub
Günəşin doğulmağına baxmaq!

Sular dərindən gəlir

Enib sahil boyuna,
təpib dayaqlarını,
dağ çayının suyuna
qoymaq ayaqlarını
sellərdən güc almaqdı,
qayalardan mətanət!

Dua kimi oxunur
sular dərindən gəlir.
Ulu vətən ruhunun
ən pak yerindən gəlir.
Sular daşa toxunur
pıçıldayıb çatdırır
babalardan vəsiyyəti,
arzu, dilək, nəsihət!

Enib sahil boyuna
ayaq sallamaq suya
sədaqətdi soyuna,
düşməne ismarışdı!
O müzəffər insana
əminlik yaraşdıdı!
Gözündəki işıqdan
çaya süzülən qürur
bu günə əmanətdi,
gələcəyə zəmanət!

